

РЕШЕНИЕ

№ 9927

гр. София, 12.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в публично заседание на 12.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **7949** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на К. П. М. срещу Решение № 94-7/04.07.2025г. на директора на Държавно предприятие „Научно-производствен център“ за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление с рег. № ВОП 02-70/13.06.2025г.

С жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, неправилно, немотивирано и издадено в противоречие с фактите и при превратно тълкуване на закона. По подробно изложените съображения се прави искане за отмяна на постановения отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, като се върне преписката на ответника с указания за предоставяне изцяло исканата информация.

В съдебното заседание жалбоподателят се явява лично, като поддържа жалбата по изложените в нея съображения и претендира отмяна на акта, както и присъждане на сторените разноски.

Ответникът – директорът на Държавно предприятие „Научно-производствен център“, в представения писмен отговор на жалбата и в съдебното заседание, чрез процесуалния си представител адв. К., оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК вр. чл. 144 АПК и служебно на основание чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано по заявление от жалбоподателя К. П. М. за

достъп до обществена информация до министъра на земеделието и храните с вх. № ВОП02-70/13.06.2025 г. по описа на Министерство на земеделието и храните, с което на основание чл. 4 от Закона за достъп до обществена информация е поискал да му бъде предоставена информация, отнасяща се до ДП „Научно-производствен център“ и всички негови специализирани поделения (СП), конкретно посочени в заявлението, а именно: 1. Брой служители, на трудов договор, на граждански договор и договори по реда на чл. 114а от Кодекса на труда, за ДП НПЦ и за всяко СП поотделно, за всеки месец поотделно, за периода 01.09.2024г. до 01.06.2025г. Утвърдено щатно разписание /длъжностно и поименно/ за 2025г.; 2. Размер на заплати, бонуси, ДМС или други възнаграждения, изплатени на директора на ДП, както и на членовете на УС на ДП, както и служителите по трудово правоотношение, за всеки месец поотделно за периода 01.09.2024г. до 01.06.2025г. Утвърдено щатно разписание /длъжностно и поименно/ за 2025г.; 3. Размер на заплати, бонуси, ДМС или други възнаграждения, изплатени на директорите на специализираните поделения за всеки месец поотделно за периода 01.09.2024 г. до 01.06.2025 г.; 4. Има ли членове на УС на ДП и/или директори на СП и/или служители на ДП НПЦ и/или служители на СП, които работят на повече от един трудов договор, техния брой и дали са представили информация за него пред работодателя, за всеки месец поотделно за периода 01.09.2024 г. до 01.06.2025 г.; 5. Какви са финансовите резултати на ДП НПЦ за периода от 01.09.2024 г. до 01.06.2025 г. за всеки месец поотделно /в т.ч. разходи, приходи, заети средства, задължения, кредити, акцизи, субсидии, санкции, подробно посочени в 22 подточки/; 6. Какви са финансовите резултати на всяко специализирано поделение за периода от 01.09.2024 г. до 01.06.2025 г. за всеки месец поотделно / в т.ч. разходи, приходи, заети средства, задължения, данъчни кредити, акцизи, субсидии, санкции, подробно посочени в 27 подточки/; 7. Списък на ДМА, собственост на ДП НПЦ, с посочване: а) година на придобиване; б) данъчно амортизационна стойност; в) година на бракуване (ако има такава), наети помещения от ДП НПЦ; 8. Списък на ДМА, собственост на всяко специализирано поделение поотделно: а) година на придобиване; б) данъчно-амортизационна стойност; в) година на бракуване (ако има такава) и наети помещения от специализираните поделения; 9. Ценз (диплома за висше образование) на всеки един от членовете на УС на ДП НПЦ с дата на придобиване; степен (магистър, бакалавър, доктор и др.); специалност; 10. Ценз (диплома за висше образование) на всеки един от директорите на специализираните поделения: дата на придобиване; степен (магистър, бакалавър, доктор и др.); специалност; 11. Средства, предоставени от ССА на ДП НПЦ и СП за периода от 01.09.2024 г. до 01.06.2025 г. (за всеки месец поотделно), посочени по вид средства: за генофонд, научни проекти и задачи; плащания и други средства, изплатени от Селскостопанската академия; 12. За периода от 01.09.2024г. до 01.06.2025г. изпълнени научни проекти/научни опити, национални и международни: име на проект, стойност на проекта, заети лица, място на изпълнение, поставени задачи по проекта, отчети по поставени задачи, научен сътрудник по проекта или земеделски техник, изплатени средства на научния работник/сътрудник; 13. За периода от 01.09.2024 г. до 01.06.2025 г. колко броя изпитване и внедряване на нови сортове, линии, хибриди растения, нови породи и хибриди селскостопански животни са осъществени от ДП НПЦ и СП, поотделно, в табличен вид - видове, наименование, типични особености; 14. За периода от 01.09.2024 г. до 01.06.2025г. колко и какви моделни полета и ферми за отглеждане на културните растения и животни са организирани и осъществени от ДП и СП към него, по вид, наименование типични особености; 15. За периода от 01.09.2024 г. до 01.06.2025 г. от ДП НПЦ и СП към него, за всяко поотделно, колко и какви семена, посадъчен материал, животни за разплод, зарибителен материал, буби и пчели са произведени/отгледани по вид, местонахождение, размер/брой, килограми/тонове; 16. Колко и какви семинари, обучения на лица /студенти,

ученици, земеделски производители/ са извършени от служители, ръководители, членове на УС на ДП НПЦ и директори на СП за периода от 01.09.2024 г. до 01.06.2025 г. - на каква тема, пред каква публика, на кое място и на коя дата, какъв е резултатът от извършеното обучение, ако е отчетен такъв; 17. Колко заседания на УС на ДП НПЦ са проведени, къде са провеждани, кои лица са присъствали на заседанията за периода от 01.09.2024 г. до 01.06.2025 г.; Преписи от Решения на УС на ДП НПЦ за периода от 01.09.2024г. до 01.06.2025 г. в електронен вид.

Направено е искане по точки от 1 до 16, вкл., от заявлението наличната информация, договори, фактури, сметки, планове за обучение, резултати от изпитвания, АУАН и/или НП, ревизионни актове или актове за начети, актове за установяване на задължения и други да бъдат представени като сканирани документи.

В заявлението е посочена предпочитана форма за предоставяне на достъп до исканата информация – по електронен път на конкретно посочен адрес на електронна поща, а в случай че същата не може да бъде изпратена на електронна поща, тъй като е обемна, да бъде предоставена на електронен носител.

Заявлението е изпратено на основание чл. 32, ал. 1 ЗДОИ по компетентност на председателя на Селскостопанската академия с писмо с № ВОП02-70/23.06.2025 г. на министъра на земеделието и храните.

С писмо с изх. № 94-358/26.06.2025г. на председателя на ССА заявителят е уведомен, че цитираното писмо е изпратено на Държавно предприятие „Научно-производствен център“.

По така подаденото заявление е издадено оспореното в настоящото съдебно производство Решение № 94-7/04.07.2025г. на директора на Държавно предприятие „Научно-производствен център“, с посочено основание по чл. 38, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 37 ЗДОИ, с което е постановен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация. Постановението по т. 1 – т. 4 от заявлението отказ е мотивиран с наличието на предпоставки по см. на чл. 4 ЗДОИ, като е посочено, че исканата информация засяга един от специфичните признаци, чрез които могат да се идентифицират конкретни лица, още повече, че в случая тази информация е неразривно свързана с идентификацията на лицата предвид невъзможността да се предостави без посочване и на имената им. По тези съображения органът е приел, че информацията по т. 1 – т. 4 от заявлението не може да бъде определена като обществена и не попада в категорията на дефиницията по чл. 2, ал. 1 ЗДОИ във вр. с чл. 10 и чл. 11 ЗДОИ, същата касае лични данни, а съгласно нормата на чл. 2, ал. 5 ЗДОИ този закон не се прилага за достъпа до лични данни. Посочено е, че искането за предоставяне на граждански договори, трудови договори и длъжностно и поименно щатно разписание не представлява обществена информация по см. на чл. 2 ЗДОИ, тъй като не се отнася до дейността на администрацията и не е от значение за обществения живот и исканата информация съдържа лични данни на трети лица, защитени съгласно Закона за защита на личните данни, което представлява основание за отказ съгласно чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ. Изложени са и мотиви, че след извършена проверка е установено, че информацията по т. 1 – т. 4 от заявлението не е налична в искания вид, а следва да бъде предмет на допълнително издирване, систематизиране и обобщаване, за да бъде изготвена, което е извън целта на закона.

Относно информацията по т. 5 и т. 6 от заявлението, в описаните 29 точки и подточки, органът е посочил, че се изисква изготвянето на допълнителна счетоводна справка, от която да са видни по договор, дати и на кои доставчици са изплатени суми. Изложени са мотиви, че информацията не е налична в искания вид, поради което ДП "НПЦ" следва да я изготви допълнително, което не се предвижда от ЗДОИ. Посочено е, освен това, че в портала за отворени данни: <https://data.egov.bg>, се обновява редовно списъкът с информация за извършените за съответното календарно тримесечие индивидуални плащания, финализирани в СЕБРА.

Относно исканата информация по т. 7 и т. 8 от заявлението органът излага същите мотиви за отказ, като е посочено, че такава за ДМА, собственост на ДП НПЦ и на специализираните поделения, не е налична в изисквания вид и следва да се изготви допълнително от ДП НПЦ, което не се предвижда от ЗДОИ. Посочено е, че на интернет страницата на ДП НПЦ е публикуван бюджет за 2024г. на Държавно предприятие „Научно-производствен център“, отчет за касово изпълнение на бюджета, средствата от Европейския съюз и за чуждите средства към 29.02.2024г., отчет за касово изпълнение на бюджета, средствата от Европейския съюз и за чуждите средства към 31.01.2024г., и същата информация е публично достъпна след регистрация на потребителя и на интернет страницата на Агенцията за публични предприятия, а на тази на Министерството на финансите се публикува ежедневна информация за плащанията на бюджета на ДП НПЦ, като от същата е видно за какво са извършени плащанията и в какъв размер.

Органът е аргументирал отказа за предоставяне на достъп до информация по т. 9 и т. 10 от заявлението с обстоятелството, че така изисканата информация не е обществена по смисъла на закона. Изложени са мотиви, че основна цел на ЗДОИ е гражданите да добият информация, свързана с обществения живот в Република България, която да им даде възможност да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти, а не да си съставят личен архив от документи. Посочва се, че информация за членовете на УС и на директора на специализираните поделения е публично достъпна в регистър Булстат и Търговския регистър към Агенцията по вписванията.

За постановления по т. 11 до т. 16 от заявлението отказ са изложени мотиви, че исканата информация е част от съдържанието на годишния доклад за дейността на държавното предприятие и ще бъде предоставена на заявителя, след като бъде официално публикувана на сайта на ДП „НПЦ“. Посочено е, освен това, че исканата с процесното заявление информация по обхват, обем и задълбоченост съвпада с тази, изисквана от държавни и контролни проверяващи органи, и не следва да е обект на частни анализи и проучвания.

Оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 09.07.2025г., а жалбата е подадена на 17.07.2025г.

Други относими доказателства не са представени от страните по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 ЗДОИ срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което е допустима. Местната компетентност на настоящия съд да разгледа повдигнатия правен спор се обуславя от разпоредбата на чл. 133, ал. 1 АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 ЗДОИ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, като съображенията за това са следните:

Обществените отношения, свързани с достъпа до обществена информация, са уредени в ЗДОИ.

Според чл. 24, ал. 1 ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. В чл. 25, ал. 1 ЗДОИ са регламентирани изискванията към съдържанието на писменото заявление. Съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Предвидена е възможност за удължаване на срока по чл. 28, ал. 1 ЗДОИ в изчерпателно посочени от закона хипотези – когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка, както и в случаите, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за

предоставянето ѝ. Когато органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща заявлението, като уведомява за това заявителя, като посочва наименованието и адреса на съответния орган или юридическо лице. Уведомяване на заявителя в 14-дневен срок органът дължи и в случаите, в които не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение /чл. 32 и чл. 33 ЗДОИ/. Във всички останали случаи органът дължи произнасяне по подаденото до него заявление в сроковете, по реда и начина, посочени в закона – чл. 34 и чл. 38 ЗДОИ.

Кръгът на задължените по закон да предоставят информация субекти е очертан в чл. 3 ЗДОИ. Несъмнено ДП „НПЦ“ е задължен субект по см. на чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗДОИ във връзка с § 1, т. 4, б. „г“ от ДР на ЗДОИ. Съгласно цитираните норми ЗДОИ се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, различни от посочените в ал. 1, вкл. публичноправни организации. Както се посочи, чл. 28, ал. 2 ЗДОИ регламентира, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация в срока по ал. 1 и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Следователно, в случая оспореният акт е издаден от компетентен орган.

При издаването на акта не е допуснато нарушение на формата на акта, което да доведе до неговата незаконосъобразност. На подаденото заявление е отговорено в писмена форма, с което е спазено изискването на чл. 59 АПК и чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, който изисква писмено уведомяване на заявителя за решението на органа по подадено заявление. Съдържанието на решението е съответно на изискванията на чл. 38 ЗДОИ. Посочени са правните и фактическите основания за постановения отказ, като са изложени мотивите, станали основания за органа да откаже да предостави исканата информация /с изключение на постановения по същество отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по т. 17 от процесното заявление, за което ще бъдат изложени мотиви по-долу/. Поради това решението е мотивирано, като се съдържат органът, който го е издал, заявлението, по което се постановява отказът, адресатът на акта и поисканата информация.

Следва да се посочи, че в случая ответникът е сезиран със заявление в писмена форма, съдържащо изискуемите реквизити по чл. 25, ал. 1, т. 1 – 4, а отказът е постановен в срока по чл. 28, ал. 1 ЗДОИ. Предвид изложеното настоящият съдебен състав приема, че при постановяване на оспорения отказ за предоставяне на обществена информация ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната на акта на процесуално основание. Отделно от това, съдът поддържа становището, че съществено е това процесуално нарушение, при което или е нарушено правото на защита на засегнатата страна, или ако не беше допуснато, органът би могъл да достигне до други правни изводи. Т. не се констатира, поради което следва да се извърши проверка за съответствието на акта с материалния закон - чл. 146, т. 4 АПК. В тази връзка съдът намира следното:

Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Несъмнено в случая заявителят е субект на правото да получи исканата информация съгласно чл. 4 ЗДОИ. В тази връзка следва да се уточни, че обосноваването на правен интерес за достъп до търсената информация не е задължителен елемент на заявлението по см. на чл. 25, ал. 1, т. 2 ЗДОИ. Правен интерес от търсенето на заявената информация не е необходимо да се доказва, като това произтича от характера на информацията, а именно обществена такава, достъп до която може да има всеки гражданин, който по някакъв начин се интересува от исканата информация и

чрез която информация може да си състави мнение за дейността на задължения по закон субект. Според легалното определение, дадено с чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съобразно чл. 9, ал. 1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10), а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11). Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им (чл. 12, ал. 1 и ал. 2), а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл. 13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация също е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал. 2 и отчитане на хипотезите по ал. 4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Освен цитираната разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл. 37, ал. 1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация, а именно: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т. 5 ДР на ЗДОИ.

Настоящият съдебен състав счита, че в случая исканата информация има характера на обществена такава по см. на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, свързана е с обществения живот и ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект. Действително в закона липсва легално определение на понятието обществен живот, но с оглед целта на закона следва да се възприеме, че това е всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора. За да е налице обществена информация, е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Т.е., информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава сочената от закона специална цел.

Относно постановения отказ за предоставяне на обществена информация по т. 1 – т. 4 от заявлението.

В конкретния случай по т. 1 – т. 4 от заявлението е налице постановен отказ за предоставяне на исканата от жалбоподателя информация, като фактическите основания, послужили за отказа, сочат на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, доколкото следва да се приеме, че същият се основава на защитата на интересите на трети лица. Както се посочи по-горе, съгласно чл. 37, ал.

1, т. 2 ЗДОИ задълженият субект може да откаже предоставяне на търсената от заявителя информация, ако достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, като изключение е предвидено при наличието на надделяващ обществен интерес. Според ал. 2 на същата разпоредба в случаите по ал. 1 се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен. В тези случаи съответният орган, съгласно чл. 31, ал. 2 ЗДОИ, е длъжен да поиска изричното писмено съгласие на третото лице, както и е длъжен да спазва точно условията, при които третото лице е дало съгласие за предоставяне на отнасяща се до него информация.

По делото няма данни административният орган да е поискал съгласието на третите лица, съответно същите да са отказали достъпа, като, отделно от това, при постановяване на оспорения отказ не е обсъдил налице ли е законовото изключение съобразно принципите на чл. 31, ал. 5 ЗДОИ за надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, в изпълнение на която разпоредба задълженият субект по чл. 3 ЗДОИ е длъжен да изложи съображения за оборване на тази презумпция. Когато е налице надделяващ обществен интерес, двете кумулативни предпоставки за ограничаване на правото на достъп - засягане на интересите на третото лице и липсата на негово съгласие за ограничаване на правото на достъп, не се прилагат и за органа е налице задължение да предостави исканата обществена информация. Наличието на надделяващ обществен интерес е дефинирано в § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ - когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ.

Поради това липсата на мотиви на органа, респ., излагането на бланкетни такива, че не е налице хипотеза на надделяващ обществен интерес, водят до извод за незаконосъобразност на индивидуалния административен акт. За да е оборена презумпцията на надделяващ обществен интерес, е необходимо органът да е доказал, че общественият интерес от разкриването не е убедителен. В случая поради липсата на мотиви в акта не може да се прецени спазването на материалния закон. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му, като наличието им в акта дава възможност на адресата да разбере волята на органа и да защити правата и интересите си пред съда, ако счита, че същите са нарушени. При това положение настоящият състав приема, че изложените в мотивите на оспорваното решение по т. 1 – т. 4 от заявлението фактически основания не осъществяват визираните в закона правни основания за отказ за предоставяне на обществена информация.

Доколкото в оспореното решение са изложени мотиви, че исканата по т. 1 – т. 4 от заявлението информация съдържа лични данни на трети лица, а съгласно нормата на чл. 2, ал. 5 ЗДОИ този закон не се прилага за достъпа до лични данни, следва да се посочи, че съображенията на органа за наличието на лични данни са споделими единствено в частта относно поисканото предоставяне на утвърдено щатно разписание /длъжностно и поименно/ за 2025г. по т. 1 и по т. 2 от заявлението. Тук следва да се акцентира, че по смисъла на § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ "лични данни" са такива по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.). Според тази разпоредба "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или

повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съдът намира, че длъжностно и поименно посочване на служители на трудови или граждански договори в държавното предприятие и неговите поделения представлява лични данни, които, с оглед характера им, са извън приложното поле на ЗДОИ - чл. 2, ал. 5 ЗДОИ, и разкриването им не може да е в колизия със защитата по ЗЗЛД. При това тези данни са лични по смисъла на § 1, т. 2 ДР ЗДОИ вр. чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като представляват информация, отнасяща се до физическо лице, което може да бъдат идентифицирано пряко чрез един или повече специфични признаци, свързани с физическата му, икономическата му или социалната му идентичност. Посочването поименно на служителите не е свързано с обществения живот в страната и не касае дейността на задължения субект. Тъй като посредством посочване на исканата информация ще бъдат идентифицирани чрез признаци, свързани с икономическа и социална принадлежност, то ще доведе до разкриване лични данни на сочените физически лица, които данни не притежават характера на информация, свързана с обществения живот в страната по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ. Поисканата информация - посочване длъжностно и поименно на служители на трудови договори, лица на граждански договори и по договори по реда на чл. 114а КТ не би спомогнала гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на ДП „НПЦ“ като задължен субект.

Няма пречка, обаче, да се посочи обобщено броят на служителите на трудови или граждански договор и договори по реда на чл. 114 а от КТ, както и броят на членовете на УС на ДП и служители на ДП НПЦ и/или служители на СП, които работят на повече от един трудов договор /ако има такива/.

В останалата част по т. 1 - т. 4 от заявлението, с която не се иска посочване имена на конкретни физически лица, заемащи длъжности в държавното предприятие и неговите поделения, а информация общо за разходите за възнаграждения на директорите на ДП НПЦ и СП, членовете на УС на ДП и служителите по трудово правоотношение като размер / и то в обобщен вид/, следва да се приеме, че не се касае до лични данни, а исканата информация е единствено относно разходването на бюджетни средства и ще даде възможност на заявителя да си състави мнение за дейността на задължения субект.

На следващо място, информацията по т. 5 – т. 8 от процесното заявление според настоящия състав на съда следва да се квалифицира също като обществена. В действителност, съобразно изложените в заявлението съображения, посредством нейното предоставяне се цели създаване възможност да се състави мнение относно дейността на задължения субект. По това обстоятелство не се и спори по делото, като в действителност спорът се съсредоточава по въпроса дали задълженият субект по ЗДОИ следва да предостави исканата по т. 5 - т. 8 от заявлението информация, с оглед възражението на ответника, че не разполага със същата във вида, в който е поискана. Съдът намира, че съображенията, че исканите сведения и данни не съществуват в обобщен вид, а предстои да бъдат синтезирани с оглед заявлението, в конкретния случай не обосновават постановения отказ, тъй като несъмнено исканата информация е налична при сезирания орган, като аргумент в подкрепа на този извод са изложените в решението мотиви, свързани с необходимостта от обработката на данни от значителен брой документи. Т.е., органът не се позовава на разпоредбата на чл. 33 ЗДОИ, регламентираща задължението в 14-дневен срок да уведоми заявителя, в случай че не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение, а поддържа, че се налага допълнителното ѝ обработване. В тази връзка съдът приема, че извличането или обобщаването на данни от съществуваща документация, за да се предостави исканата информация, не изисква създаването на качествено нов (по съдържание)

документ като носител на информация.

Предвид изложеното и след като информацията е обществена, съдържа се и се съхранява при задължения субект, съответно в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на исканата информация, следва изводът, че за ответника е възникнало задължение да я предостави на заявителя по силата на ЗДОИ.

Отказът за предоставяне достъп до обществена информация по т. 9 и т. 10 от процесното заявление е мотивиран със съображения, че информация за членовете на управителния съвет и за директора на специализираните предприятия е публично достъпна в регистър Булстат и Търговския регистър към Агенцията по вписванията. Съдът намира, че търсената по т. 9 и т. 10 от заявлението информация не касае публично достъпната в Търговския регистър такава. От друга страна, така исканата информация се отнася до трети лица, а в случая липсват изобщо данни по делото органът да е изпълнил задължението си съгласно чл. 31, ал. 2 ЗДОИ да изиска изричното писмено съгласие на третите лица, съответно същите да са отказали достъпа, както и при постановяване на оспорения отказ не е обсъдил и изложил мотиви дали ли е законовото изключение съобразно принципите на чл. 31, ал. 5 ЗДОИ за надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ.

На следващо място, съдът приема, че мотивите за постановяване отказ за предоставяне достъп до обществена информация по т. 11 - т. 16 от заявлението визират хипотезата на чл. 15а ЗДОИ, съобразно която разпоредба информацията по чл. 15 се публикува на интернет страниците на административните структури в системата на изпълнителната власт и на субектите по чл. 3, ал. 2, т. 1. Целта на чл. 15, ал. 1 ЗДОИ е да се създаде лесен и масов ред за достъп до обществена информация, която законодателят е преценил, че по своя вид ще допринесе за главната цел на правото на достъп до обществена информация, посочена в чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, а именно да даде възможност гражданите (субектите на правото на достъп) да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените субекти. В мотивите на оспорения акт е посочено, че същата е част от годишния доклад за дейността на Държавно предприятие „Научно-производствен център“ и ще бъде предоставена, след като бъде официално публикувана на интернет страницата на ДП „НПЦ“. Не са ангажирани по делото доказателства в случая задълженият субект да е изпълнил задължението си, посочено в чл. 15а, ал. 1 във вр. с чл. 15, ал. 1 ЗДОИ, поради което постановеният отказ за предоставяне на достъп до обществена информация в тези части се явява незаконосъобразен.

По отношение на исканата с т. 17 от заявлението информация, по-конкретно относно това колко заседания на УС на ДП НПЦ са проведени, къде са провеждани, кои лица са присъствали на заседанията за периода от 01.09.2024 г. до 01.06.2025 г., и предоставяне на преписи от решения на УС на ДП НПЦ за периода от 01.09.2024г. до 01.06.2025 г. в електронен вид, следва да се отбележи, че в оспорения акт изобщо липсват мотиви дали информацията, достъп до която се иска с т. 17 от заявлението, е обществена или не. В тази връзка не са изложени мотиви дали попада в приложното поле на ЗДОИ и следва да се предостави достъп до нея или е налице някое от основанията по чл.37, ал.1 ЗДОИ за отказ или частичен отказ на основание чл. 37, ал. 2 ЗДОИ. В акта в тази му част не са посочени фактическите и правни основания за издаването му, като тази пропуски - липсата на мотиви дали исканата информация по т. 17 от процесното заявление попада в приложното поле на ЗДОИ, следва ли да бъде предоставен достъп до нея или е налице някое от основанията за отказ, мотивират извода, че оспореният акт в тази част не отговаря на законоустановените изисквания за мотивираност на административния акт.

Предвид всичко гореизложено и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 АПК, съдът приема, че същият е незаконосъобразен, тъй като е издаден в противоречие с

материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона.

По тези съображения следва да се приеме, че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена, а оспореното Решение № 94-7/04.07.2025г. на директора на Държавно предприятие „Научно-производствен център“ - отменено като постановено при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с неговата цел, съответно, с оглед естеството на констатираните пороци, преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне в съответствие с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото решение.

По разноските в производството.

При този изход на делото право на разноски има жалбоподателят, поради което и на основание чл. 143, ал. 1 АПК, с оглед своевременно направеното искане, следва да му се присъдят доказаните по делото разноски в размер на 10 лв. за заплатена държавна такса. Съобразно разпоредбите на чл. 5, чл. 12, ал. 1 и чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България сумата следва да се превалутира, като се присъдят разноски за държавна такса в размер на 5,11 евро (пет евро и единадесет евроцента).

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 с-в,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. П. М. Решение № 94-7/04.07.2025г. на директора на Държавно предприятие „Научно-производствен център“ за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление с рег. № ВОП 02-70/13.06.2025г.

ВРЪЩА преписката на директора на Държавно предприятие „Научно-производствен център“ за ново произнасяне по подаденото от К. П. М. заявление за достъп до обществена информация с рег. № ВОП 02-70/13.06.2025г. в 14-дневен срок от получаването, при съобразяване на дадените в мотивите на решението задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Научно-производствен център“ да заплати на К. П. М. сумата от 5,11 евро (пет евро и единадесет евроцента), представляваща разноски по делото за държавна такса.

Решението е окончателно съгласно чл. 40, ал. 3 от Закона за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: